

for lovligt at gennemføre basale og helt nødvendige omsorgstiltag for disse absolut svage grupper.

Når man taler om magtanvendelse, er man inde på et meget følsomt område, nemlig hensynet til selvbestemmelsen og udøvelsen af omsorgspligten. Der er selvfølgelig utrolig mange overvejelser, der skal tages i betragtning. Jeg vil gerne understrege, at Dansk Folkeparti selvfølgelig mener, at magtanvendelse skal begrænses mest muligt. Men vi mener samtidig, at det er urealistisk at tro, at magtanvendelse i alle tilfælde kan undgås.

Når der f.eks. er tale om psykisk udviklingshæmmede og demente mennesker, der ikke kan tage vare på sig selv, og som modsætter sig tandbørstning, bad, barbering og bleskift, kan det i særlige tilfælde være nødvendigt at kunne anvende fysisk magt, men kortvarigt vel at mærke. Man kan bare ikke lade mennesker sidde i deres eget snavs. Hvis man ikke griber ind her, mener vi, at der er tale om omsorgssvigt.

Dansk Folkeparti er enig i lempelserne af de hidtil meget restriktive betingelser for at tildele en person et personligt alarm- eller pejlesystem, og at man i særlige situationer, når alt andet har været forsøgt, kan anvende særlige døråbnere. Hver af landets 54 politikredse får daglig mellem tre og fire henvendelser om demente ældre, der er blevet væk fra deres bolig eller fra plejehjemmet. De fleste bliver gudskelov fundet i tide og i god behold, men enkelte er altså blevet fundet for sent, og derfor må vi selvfølgelig sikre, at personer, der ikke kan klare sig selv på egen hånd uden for bolig eller dagtilbud, bliver fundet så hurtigt så muligt eller forhindres i at forlade boligen.

Vi er også enige i lempelserne vedrørende flyttesituationer. Her mener vi også, man må gribe ind, når der er tale om en væsentligt svækket person, som lever under kummerlige forhold i eget hjem, og hvor det skønnes, at et ophold i botilbud eller på plejehjem med tilknyttet service er påkrævet, for at den pågældende kan få den nødvendige hjælp.

Afslutningsvis vil jeg sige, at Dansk Folkeparti ikke ser lempelserne i lovforslaget som en erstatning for den indsats, som er nødvendig for at nedbringe behovet for at bruge magt. Ledere og personale har brug for information og udvikling, og der er også brug for at sætte fokus på de fysiske rammer, for det betyder faktisk utrolig meget, hvordan de fysiske rammer er. Vi skal også se på normeringer og tilrettelæggelse af ar-

bejdet, og vi skal selvfølgelig have inddraget de pårørende.

Sidst, men ikke mindst – og det er meget vigtigt at få sagt, synes jeg – må magtanvendelse aldrig nogen sinde gå forud for en pædagogisk indsats. Den må komme først.

Charlotte Dyremose (KF):

Den problemstilling, vi her behandler, er jo en meget, meget delikat afvejning af den enkeltes værdighed/sikkerhed og den enkeltes rettigheder. Det er ikke nogen nem balancegang, og derfor er jeg også glad for, at vi har haft et utrolig godt og utrolig konstruktivt forarbejde til dette lovforslag.

Det er vigtigt for os i Det Konservative Folkeparti, at man altid forsøger at bruge den mindst indgribende foranstaltning, men at man samtidig – og det er lige så vigtigt – ikke lader en person i stikken og svigter vedkommende med henvisning til den enkeltes rettigheder. Jeg tænker f.eks. på den demente mand, der går rundt på en øde villavej i badekåbe og uden sko en sen aften i frostvejr. Det er meget malende, men det er jo desværre nogle gange tilfældet. Her er det selvfølgelig nødvendigt at gribe ind, for vi kan ikke være bekendt at lade en ældre person gå alene rundt halvt afklædt i frostvejr. Her er man nødt til at gribe ind.

KI. 18.10

Der er ingen tvivl om, at pædagogisk omsorg og de rigtige omgivelser er de bedste våben til at modvirke det her i mange situationer, og der er helt sikkert også mange situationer, der kan reds ved netop det. Men det er desværre ikke alle, og derfor kan det være nødvendigt at lave foranstaltninger som f.eks. et dobbelt håndtag på en dør, der gør det lidt kompliceret at komme ud af den, eller eventuelt en pejler i skoen eller om armen.

Der er også den ældre dame, der ikke kan flyttes, fordi hun måske er bange for en ny situation og derfor ikke rigtig tager stilling til, om hun vil flyttes eller ej, selv om det er åbenlyst, at det omsorgsmæssigt og værdighedsmæssigt vil være bedre at flytte vedkommende. Her er man selvfølgelig også nødt til at tage hensyn til den enkelte ældre. Der er også hjælpen i f.eks. en hygiejnesituation, hvor det kan være uvant for en ældre medborger pludselig at være i en situation, hvor man skal have hjælp fra andre, og man måske derfor ikke bryder sig om det.

Det kan tage noget tid at finde ud af, hvordan vi bedst samarbejder med fru Jensen, så vi får